

Hazret-i Ali

Kerramallahü
Vecheh (r.a.)

seçilmiş
emsal sözler-4

İNSAN VE
HAYAT
KİTAPLIĞI

İÇİNDEKİLER

▶	7	TAKDİM	◀
◀	10	İLİM, AKIL VE HİKMET	▶
◀	16	AHLAK VE EDEP	▶
▶	20	DÜNYA VE AHİRET TASAVVURU	◀
▶	24	SOSYAL ETKİLEŞİM	◀
◀	30	RIZIK, ÇALIŞMAK VE KANAAT	▶
◀	34	NEFİS VE HIRS İLE MÜCADELE	▶
▶	38	ADALET VE İDARE	◀
▶	42	SABIR, ŞÜKÜR VE DUA	◀
◀	46	SÖZ VE SÜKÛT	▶
◀	48	MAL, ZENGİNLİK VE FAKİRLİK	▶

▶ 52

YARATILIŞ

56

RIZIK

60

DÜNYA HAYATI

▶ 68

KARDEŞLİK VE DOSTLUK

▶ 74

AHLAK

78

SABIR

84

GENÇLİK VE ZAMAN

▶ 88

KENDİNİ YÖNETMEK

▶ 94

PEYGAMBER EFENDİMİZ'E (S.A.V) SEVGİSİ

98

OĞLU HAZRET-İ HÜSEYİN'E (R.A.) NASİHATLERİ

104

HAZRET-İ FATİMA RADİYALLÂHÜ ANHA'NIN
MEZARI BAŞINDA OKUDUĞU ŞİİR

▶ 106

OĞLU MUHAMMED BİN HANEFİYYE'YE(K.S) NASİHATLERİ

TAKDİM

Belâgat ve Ahlâk Yolunda Bir Rehber

Hazret-i Ali'ye (Kerremallâhü Vecheh) isnat edilen; şiir, hutbe, vecize ve hikmetli sözlerden oluşan birkaç kıymetli eser mevcuttur. Özellikle İslam dünyasında büyük ilgi gören bu eserler, tarih boyunca birçok dile tercüme edilmiş; Türkçeye de farklı dönemlerde kazandırılmıştır. Arap edebiyatının inceliklerini anlamakta zorlanan okuyucular için zamanla bu metinlere şerhler yazılmış, açıklamalar eklenmiş; böylece eserlerin derin manaları geniş bir kitleye ulaştırılmaya çalışılmıştır. Tercümelerin bir kısmı manzum, bir kısmı ise nesir şeklinde yapılmıştır. Ancak hepsinin ortak yönü; bizleri, saadet asrının ruhaniyetine ve manevi huzuruna yaklaştırmalarıdır.

Bu tercümeler arasında, Osmanlı'nın son dönemlerinde neşredilen iki eser dikkat çeker: Ahmet Raşit Efendi'nin "Ahlak Düsturu (1909)" ile Şemsettin Sami Efendi'nin "Eş'âr-ı Ali'den Seçmeler"(1900) . Ahmet Raşit Efendi'nin bazı sözlerle yazdığı izahatlar da olduğu gibi muhafaza edilmiştir.

Her iki eserin de başında, halkın anlayabileceği bir dille kaleme alındığını ve gerekli izahlarla zenginleştirildiğini belirten mukaddimelere rastlanır. Fakat aradan geçen bir asır kadar uzun zaman dilimi maalesef ki bizi, bu

metinlerin anlaşılabilmesi için yeniden sadeleştirmeye mecbur etmiştir. Bu iki esere ilaveten Beyânü'l-Hak isimli mecmuada (1912) kaleme alınan “Hulefa-i Raşidinin dördüncüsü Hazret-i Ali Radiyallâhü Anh’ın kıymetli oğulları ve Zeynel Abidin Efendimizin muhterem cetleri Ebu’l-Kâsım Muhammed bin Hanefiyye’ye nasihatleri başlıklı yayını da eklemeyi uygun bulduk.

Biz de bu değerli eserleri, günümüz Türkçesiyle sadeleştirerek ve özünü bozmadan siz kıymetli okuyucuların istifadesine sunuyoruz. Yüzyıllar boyunca kimi zaman “Saçılmış İnciler”, kimi zaman “Belâgat Yolu”, kimi zaman da “Ahlak Kâideleri” adıyla anılan bu hikmetli sözlerden seçmeleri, “Emsal Sözler - Hazret-i Ali” adıyla sizlerle buluşturuyoruz.

Gayret bizden, Tefvik Hazret-i Allâh’tandır.

1. Kısım

Ahmet Raşit Efendi'nin
“Ahlak Düsturu” isimli
eserinden seçilmiş sözlerdir.

İLİM, AKIL VE HİKMET

*Gerçek âlimler, hâl ehli
olanlardır, hoş konuşanlar
değil.*

1

İzzet ve şeref, hak yolun kılavuzu olan irfan ehlinindir.

(Fazilet ve üstünlük ancak ilim erbâbınınındır, çünkü onlar doğruluk üzeredirler ve doğruyu arayanlara, rehberlik/kılavuzluk ederler. Kişinin kıymeti, ilmi iledir, cahiller ise ilim ehline düşmanlık ederler.)

İzâh: İlim ve irfanın fazilet ve şerefini izâha hâcet yoktur. Cehâlete ölüm, ilme hayat denildiği için başka sebep aramaya ihtiyaç var mıdır? İlim, rütbelerin en yücesi olunca, izzet ve şeref, ilim erbâbına âit olacağı şüphesizdir. Sâir ilimler, sahipleri için şeref ve izzeti sebebi olsalar da nefis, hak ve hakikatı bilmek ile alakalı olan ilimler, ulûm-u asliyyedendir. Esasen insan boşuna yaratılmış olmayıp, yaratıcısını tanımak ve kulluk vazifelerini yerine getirmek için halkolunmuştur. İşte bunun gibi faydalı ilimler ile meşgul olup, diğer insanları doğru ve hakikat olan yola sevkeden ilim ve marifet erbabı, diğer âlimlere göre daha fazla kadr ve meziyyete sahiplerdir.

2

İnsanın kıymeti, kendisiyle şeref ve letâfet kazandığı ilmine kıyas iledir. Fakat cahiller âlimlere düşmandır.

(Mâdem ki hakiki hayat, ilim ile mümkündür, cehaletin katılığını giderip hakaik-i hayattan nasipdâr olmayanların, tabii olarak bir güzelliği olamaz.)

3

Cahil ile sohbet (devamlı oturup kalkmaktan) etmekten sakın, çünkü cahil ile sohbet, âlimi mahveder.

İzah: “Cahil ve gafil olanlar ile oturup kalkmayın.” Cahiller, ilim ve irfanın meziyyetini takdir ve ilim erbabına hakkı ile hürmet etmekten aciz ve noksandırlar. Ve sohbet sırasında alimin hatırını kıracak bir harekette bulunma ihtimalleri de uzak değildir. Bu sebeple imkan nisbetinde cahilden uzak durmak, hikmetin bir gereğidir.

4

İlme çalışıp, basîret nuru ile kendini tanı. Bilen ile bilmeyen bir olmaz. (Zira mahlukatın yaratılış gayesi de marifetullahtır. İnsan, Allahü Teâla’nın alîm sıfatının tecellisi sayesinde zulmetten aydınlığa çıkar.)